C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-634/2025 Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani
1-25064674-03-1r-17072025 Judecător: Mariana Sajin

D E C I Z I E
În numele Legii

13 noiembrie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ședință de judecată, în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura Drochia, oficiul Rîșcani, Olga Gaugaș, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 27 iunie 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

***** *****, a.n. *****studii medii incomplete, nesupus serviciului militar, căsătorit, are la întreținere 3 copii minorii, nu este angajat în câmpul muncii, domiciliat în sat. *****, ra*****ul Rîșcani, cetățean al R. Moldova, anterior judecat:

- prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 06.08.2019, în baza art. 192[1] alin. (2), lit. a), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 ani;

- prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 06.03.2020, în baza art. 192[1] alin.(2), lit. c), art. 264[1] alin. (1) Cod penal, și prin prisma art. 87 alin. (2), 84 alin. (1), 85 alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea sancțiunii complimentare sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16.03.2021, sentința a fost casată în latura stabilii pedepsei,

fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: *08.05.2025 - 27.06.2025*;

În instanța de recurs: *17.07.2025 - 13.11.2025*.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 27 iunie 2025, ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal și în baza acestei Legii cu aplicarea art. 80[1] alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, a fost suspendă condiț*****at executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui *****, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a) b) Cod penal, *****, s-a obligat să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Până la intrarea sentinței în vigoare, în privința lui ***** a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

Corpurile delicte: testul nr. 5033 al alcooltestului „Drager 6810”, efectuat pe numele lui *****, la 17.03.2025, ora 18:23 cu o concentrația de etanol în aerul expirat de 1,12 mg/l și testul nr. 5034 al alcooltestului „Drager 6810”, efectuat pe numele lui *****, la 17.03.2025, ora 19:25 cu o concentrația de etanol 10 în aerul expirat de 0,65 mg/l, recunoscute şi anexate în calitate de corpuri delicte la prezenta cauză penală prin ordonanța din 01 aprilie 2025, de păstrat la materialele cauzei.

A fost admisă solicitarea procurorului și s-a încasat de la ***** în beneficiul statului suma de 128,00 (una sută douăzeci și opt, 00) lei în calitate de cheltuieli judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară, care urmează a fi achitate la contul: MD13TRGAAA14311101000000.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt,* a constatat că, *****, la 17 martie 2025, aproximativ la ora 16:00, aflându-se în propria casă, situată în satul *****, raionul Rîșcani, în timpul certei cu soția *****, a.n. *****, acționând intenț*****at, din motiv de ură, în scopul de a-i înjosi onoarea și demnitatea și a-i cauza dureri fizice, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale în privința persoanei, care, potrivit prevederilor art. 133^1 lit. a) din Codul penal al Republicii Moldova, este membru de familie, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, numind-o pe ***** cu cuvinte obscene, i-a aplicat două lovituri cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i, conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 202527P0049 din 19.03.2025 vătămări corporale ușoare cu deregerea sănătății de scurtă durată, sub formă de amputația post traumatică a dintelui de jos 2 stânga, locul este edemat, tumefiat, edem și echimoză pe mucoasa buzei de jos, pe centru cu o plagă verticală, până la aponevroză.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal – *violența în familie, adică, acțiunea intenț*****ată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond a declarat recurs procurorului în Procuratura Drochia, oficiul Rîșcani, Olga Gaugaș, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 27 iunie 2025 în latura aplicării pedepsei, cu trimiterea la rejudecare a cauzei penale, în aceeași instanță de fond, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că în dezbaterile judiciare, acuzatorul de stat a orientat instanța la aplicarea inculpatului pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu suspendarea condiț*****ată a executării pedepsei pe o perioada de probațiune de 3 (trei) ani, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, în prezent, poziția acuzării este revizuită din următorul motiv:

seara la 08 iulie 2025, adică după 11 zile de la sentința de condamnare, *****, din nou, aflându-se în propria gospodărie, amplasată în sat. *****, ra*****ul Rîşcani, a săvârşit acțiuni de violență fizică în privința membrilor familiei - soției, ***** şi copiilor, Cojocari Adrian, a.n. 2011 şi Russu Alina, a.n. 2015, cauzându-le vătămări corporale neînsemnate. La moment, materialul pe faptul dat, înregistrat la 08.07.2025 sub nr. 2154, se află în faza de examinare la Inspectoratul de poliție Râșcani (materialul probatoriu se anexează).

Astfel, prin acțiunile sale inculpatul ***** a dat dovadă că, până prezent, nu are intenție: să-şi schimbe modul de viață și să nu săvârșească alte infracțiuni; să înceteze comportamentul agresiv față de membrii de familie; să îndreptățească încrederea acordată de instanța de judecată prin aplicarea suspendării condiț*****ate a executării pedepsei stabilite prin sentința din 27.06.2025.

În acest sens, se remarcă că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus-menț*****ate, legea penală stabilește anumite criterii de individualizare a pedepsei. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei. Codul penal stabilește criterii generale şi criterii speciale de individualizare a pedepsei. Criteriile generale de individualizare a pedepsei penale sunt prevăzute în art.75 CP. Aplicarea față de inculpatul ***** a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani este raț*****ală, fiind fundamentată de istoricul personalității acestuia, categoriei şi consecințelor infracțiunilor săvârșite. Or, doar prin pedeapsă sub formă de închisoare va fi atins scopul pedepsei penale, fiind unica pedeapsă care corespunde gradului prejudiciabil (dăunător, negativ) al infracțiunii săvârșite de către ***** şi va preveni săvârșirea infracțiunii analogice atât din partea ultimului, cât și din partea altor persoane.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului,

Colegiul penal consideră necesar de a admite recursul acuzatorului de stat, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 27 iunie 2025 în latura pedepsei și emiterea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instnață, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului.

În acest sens, Colegiul notează că rațiunea şi finalitatea exercitării căii de atac rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța de grad inferior la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează are un rol preventiv şi unul reparator.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului şi care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364^1 Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chest*****ându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364^1 alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale,

după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul ***** a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului ***** în baza dispozițiilor art. 287 alin. (3) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată în ceea ce privește stabilirea vinovăției inculpatului, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384, art. 389, art. 364^1 Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Potrivit textului recursului înaintat rezultă că, procurorul în Procuratura Drochia, oficiul Rîșcani, Olga Gaugaș este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința în partea individualizării pedepsei penale, considerând că acestuia urmează a le fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare.

Nici partea apărării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă,

fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului ***** conform art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal - *violența în familie, adică, acțiunea intenț*****ată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale.*

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale aplicate în privința inculpatului, constată prezența erorii de drept prevăzute la art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care s-au aplicat pedepse în alte limite decît cele prevăzute de lege sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal.

În fortificarea soluției date, Colegiul penal constată că instanța de fond la individualizarea pedepsei penale ce urma a-i fi stabilită lui ***** nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel, Colegiul relevă că prevederile art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 385 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, indică la faptul că la adoptarea hotărârii instanța de judecată soluț*****ează chestiunea cu privire individualizarea pedepsei, prin prisma confirmării/infirmării existenței circumstanțelor care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, or, numai în aceste condiții actul judecătoresc va putea fi considerat legal, întemeiat şi motivat.

În acest sens Colegiul penal va reține, că deși prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt ale cauzei și de drept privind calificarea acțiunilor inculpatului ***** și just a pronunțat în privința acestora sentința de condamnare, inclusiv le-a stabilit categoria și cuantumul pedepsei, ținând cont de prevederile art.61, art.75 și art.80[1] Cod penal, totuși Colegiul atestă examinarea superficială a circumstanțelor cazului care au determinat instanța să aplice nejustificat față de inculpat a institutului suspendării condiț*****ate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal.

În raport cu circumstanțele cauzei dedusă judecății, în special celor ce țin de categoria infracțiunii comise de inculpat și celor ce țin de personalitatea acestuia, Colegiul penal consideră, că soluția instanței de fond în latura stabilirii modului de executare a pedepsei este neîntemeiată.

Colegiul penal menț*****ează, că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și prevederile art.90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Colegiul penal consideră că instanța de fond la adoptarea soluției nu a ținut cont de toate criteriile de individualizare a modului de executare a pedepsei cu închisoarea.

Conform art. 89 alin.(1), (2) Cod penal, prin liberare de pedeapsa penală se înțelege eliberarea persoanei care a săvârșit o infracțiune de la executarea reală, parțială sau totală, a pedepsei penale pronunțate prin hotărâre a instanței de judecată. **(2)** Liberarea de pedeapsa penală se efectuează prin: condamnarea cu suspendare condiț*****ată a executării pedepsei.

Potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raț*****al ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiț*****ată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiț*****ată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiț*****ată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Colegiul penal notează, că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiț*****ată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, Colegiul notează că, în textul art.90 alin. (1) Cod penal, lexemul „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme, atunci când este evidentă inconsistența aplicării

acestor prevederi. Îndeplinirea condițiilor de lege, poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, pentru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară. În cadrul instituției suspendării condiț*****ate a executării pedepsei instanța, după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiț*****ată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile privind acordarea suspendării condiț*****ate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Colegiul consideră, că instanța de fond insuficient a abordat condițiile ce vizează natura infracțiunii, persoana infractorului și faptul că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, la caz fiind confirmată temeinicia alegațiilor indicate de procurorul-recurent în cererea de recurs.

În continuare, instanța de recurs statuează că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Așadar, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul, cât și a modului de executare a acesteia, instanța de judecată fiind singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Având ca reper cele menț*****ate, Colegiul penal constată că instanța de fond a concluz*****at că în privința lui ***** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal, prin aplicarea efectelor prevăzute la art. 80^1 alin. (1) Cod penal, urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, fiind dispusă suspendarea executării condiț*****ate a pedepsei, stabilindu-i un termen de probă de 2 ani.

Pentru a ajunge la această concluzie prima instanță a reținut că totalitatea împrejurărilor de ordin obiectiv și subiectiv, indică că scopul educativ și

preventiv al pedepsei aplicate, poate fi atins fără executarea pedepsei stabilite în privința acesteia, de aceia constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal, nefiind raț*****al ca aceasta să execute pedeapsa în penitenciar.

În context, Colegiul penal analizând în această parte soluția instanței și raț*****amentele expuse, atestă că instanță de fond în mod eronat a reținut în sarcina inculpatului ***** posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, dispunând astfel *condamnarea cu suspendarea condiț*****ată a executării pedepsei*, fără a ține cont de faptul că ***** anterior a fost condamnat de două ori, și anume:

1) prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 06.08.2019, în baza art. 192[1] alin. (2), lit. a), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiț*****ată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 ani;

2) prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 06.03.2020, în baza art. 192[1] alin.(2), lit. c), art. 264[1] alin. (1) Cod penal, și prin prisma art. 87 alin. (2), 84 alin. (1), 85 alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea sancțiunii complimentare sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16.03.2021, sentința a fost casată în latura stabilii pedepsei, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La caz, Colegiul penal constată că ***** a fost eliberat din detenție la 22.10.2024 în temeiul încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 22.10.2024, prin înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă în temeiul art. 92 Cod penal, iar până la expirarea termenului prevăzut la art. 111 alin. (1) lit. g) Cod penal, a comis cu intenție o nouă infracțiune din categoria celor mai puțin grave, adică se constată faptul că ultimul este o persoană cu antecedente penale nestinse, fiind în stare de recidivă simplă.

Astfel, prezența antecedentelor penale nestinse, caracterizează negativ personalitatea inculpatului ***** și denotă că o pedeapsă non privativă de libertate, precum cea stabilită de instanța de fond, nu își va atinge utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea inculpatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni, inclusiv similare.

Faptul dat, rezultă cu certitudine din materialele anexate la cererea de recurs se constată că în scurt timp de la pronunțarea sentinței, a comis din nou acțiunii din violență în familie asupra membrilor familiei sale.

În aserțiunea dată, Colegiul penal constată, că prima instanță a dat apreciere superficială criteriilor complementare necesare aplicării instituției suspendării

condiț*****ate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal, trecând formal în revistă faptul că, acestea sau căit sincer de cele comise, fără a ține cont de personalitatea inculpatului ***** care anterior a fost supus răspunderii penale în mod repetat, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii, nu și-a făcut concluziile necesare, și nu a pășit pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiunii, ceea ce caracterizează negativ personalitatea inculpatului, și indică că pedeapsa stabilită anterior nu și-a atins scopul, circumstanțe care permite instanței de recurs de a concluz*****a că personalitatea inculpatului nu emană încredere în spiritul respectării relațiilor sociale ocrotite de legea penală, în caz de aflare totală la libertate. Or, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența aplicării unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum şi *in extremis* chiar o agravantă.

Distinct, Colegiul penal remarcă că această categorie de pedeapsa se impune a fi luată și prin prisma respectării obligației pozitive a statului în temeiul art. 8 CEDO de a lua măsuri adecvate în vederea exercitării obligațiilor pozitive de a proteja victimele violenței în familie *(a se vedea Hotărârea CEDO din 28.05.2013 în Cauza Eremia şi alţii contra Moldovei (cererea nr. 3564/11) pct. 76).*

Mai mult ca atât, în Recomandarea sa Rec (2002)5 din 30 aprilie 2002 cu privire la ocrotirea femeilor împotriva violenței, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a afirmat, *inter alia*, că Statele membre ar trebui să introducă, dezvolte și/sau să îmbunătățească unde este necesar politicile naț*****ale împotriva violenței bazate pe siguranță maximă și protecția victimelor, suport și asistență, ajustarea legislației penale și civile, ridicarea conștiinței publice, instruirea pentru specialiștii care se confruntă cu violența împotriva femeilor și prevenirea acesteia. Comitetul de Miniștri a recomandat, în particular, că Statele membre ar trebui să sancț*****eze serios violența împotriva femeilor, cum ar fi violența sexuală și viol, abuzul de vulnerabilitatea victimelor însărcinate, lipsite de apărare, bolnave, cu dezabilități sau în dependență, la fel ca și sancț*****area abuzului ținând cont de poziția agresorului. Recomandarea prevede, de asemenea, că Statele membre ar trebui să asigure ca toate victimele violenței să beneficieze de posibilitatea de a iniția proceduri, să introducă prevederi care să asigure

inițierea procedurilor penale de partea procurorului, să încurajeze procurorii să privească violența împotriva femeilor ca un factor agravant sau decisiv la adoptarea soluției de a porni ori nu urmărirea penală într-un interes public, să asigure unde este necesar că măsurile sunt întreprinse eficient în vederea ocrotirii victimelor împotriva amenințărilor și eventualele acțiuni de răzbunare și să întreprindă măsuri specifice pentru a asigura ocrotirea drepturilor copiilor pe parcursul procedurilor. Cu privire la violența în familie, Comitetul de Miniștri a recomandat că Statele membre ar trebui să califice toate formele de violență în familie ca infracțiuni și să prevadă posibilitatea de a întreprinde măsuri în vederea, *inter alia*, de acordare a posibilității judecătorilor să adopte măsuri interimare cu scopul ocrotirii victimelor, să interzică făptașului de a contacta, comunica cu sau de a se apropia de victimă, să locuiască sau să intre în anumite locuri, să sancț*****eze toate încălcările a măsurilor impuse făptașului și să stabilească o procedură obligatorie de acț*****are pentru poliție, serviciile medicale și sociale.

În consecință, Colegiul penal găsește întemeiate argumentele recurentului și constată că concluzia instanței inferioare, precum că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei cu închisoare este eronată, din care considerente urmează a fi exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpatul *****, nefiind constatat faptul că prin această soluție se înrăutățește situația condamnatului.

În acest sens, instanța de recurs menț*****ează că în speță, sunt respectate prevederile art. 449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației inculpaților, întrucât excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal la etapa judecării recursului, se referă la modul de executare a pedepsei și nu însăși la pedeapsa aplicată de prima instanță. Or, Colegiul penal remarcă că, potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, *în situația în care în cadrul cauzei penale, la individualizarea pedepsei s-au aplicat greşit prevederile art.90 Cod penal, judecarea cauzei în ordine de recurs, la recursul inculpatului, situația acestuia în ce privește excluderea suspendării condiț*****ate a executării pedepsei numite, deși necorespunzătoare prevederilor legale, nu va putea fi înrăutățită. Însă, prevederea legală de neînrăutățire a situației inculpatului, nu poate fi menținută atunci când soluția instanței de fond este atacată cu recurs de către o altă parte a procesului penal – de către procuror în partea aplicării greșite a art.90 Cod penal. În această situație instanța de recurs, găsind întemeiate motivele recursului, va constata neîntemeiată măsura suspendării condiț*****ate a pedepsei, fiind în drept să o excludă și nefiind considerat că prin această soluție s-a înrăutățit situația condamnatului.*

În consecință, Colegiul penal statuează asupra faptului că în cauza supusă judecății, instanța de fond a admis eroarea de drept prevăzută de art. 444 alin. (1)

pct. 9) Cod de procedură penală și a individualizat eronat modul de executare a pedepsei stabilite inculpatului ***** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal.

Colegiul penal reține, că în temeiul art.447 alin.(1) Cod de procedură penală, recursul se judecă fără prezența părților la proces, iar deciziile pronunțate în recurs sunt executorii din momentul pronunțării, respectiv, termenul pedepsei cu închisoare stabilită inculpatului ***** prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 27 iunie 2025, urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

În consecință, având în vedere motivele expuse supra, Colegiul penal consideră necesar de a admite recursul procurorului în Procuratura Drochia, oficiul Rîșcani, Olga Gaugaș, iar sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 27 iunie 2025 urmează a fi casată parțial, în latura penală, și anume, în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, în sensul descris supra, și cu menținerea fără modificări a celorlalte dispoziții ale sentinței.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. (2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul procurorului în Procuratura Drochia, oficiul Rîșcani, Olga Gaugaș declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 27 iunie 2025, prin care ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal, se admite, sentință în cauză se casează parțial, în latura penală, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, și se pronunță în această parte o nouă hotărâre, după cum urmează:

Din dispozițiile sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 27 iunie 2025, se exclud prevederile art. 90 Cod penal, urmând ca ***** să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal pedeapsa închisorii pe un termen de 3 (trei) ani, stabilită lui ***** prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 27 iunie 2025, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de către ***** urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

În rest, dispozițiile sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 27 iunie 2025, în latura recuperării cheltuielilor judiciare și soluț*****ării soartei corpurilor delicte, se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**